

קטגוריות במבנה הרכיבים

בניגוד למסגרות תיאורטיות מאסכולת „עקרונות ופרמטרים“, ב-LFG הקטגוריות במבנה הרכיבים מבוססות על המילים של השפה, ואינם יכולים להיות תכונות תלושות מן המילים. הנה הקטגוריות שנניח לעברית ולאנגלית.

(שם עצם, noun) N

V (פועל, verb): כפי שנראה הלאה, בעברית רק פעלים בלי ציון של זמן שייכים לקטגוריה V.

A (שם תואר, adjective)

ADV (תואר הפועל, adverb)

P (מילת יחס, preposition)

D (מיידע, determiner): יש מעט מאוד בעברית: אותו, איזה, איזשהו, ואולי כינויים. ה"א הידיעה היא תחילית, לא מילה, ולכן אין לה קטגוריה. הרומזים (demonstratives) בעברית הם שמות תואר. באנגלית תויות היידוע ואי-היידוע והרומזים הם כולם שייכים לקטגוריה D.

I (אינפל, infl): בעברית, כל צורות הפעלים שיש בהן ציון של זמן שייכות לקטגוריה I. באנגלית זה מוגבל לפעלי העזר: המודאליים (do, must, might, may, ought, should, could, can, would, shall, will) ו-did כשהן מציינות זמן, צורות מציינות-זמן של have בשימוש כפועל עזר, צורות מציינות-זמן של be בכל השימישים. באנגלית האינפלים נוטים לקוטביות: סופית השלילה היא n't.

C (משעבד, complementizer): ׁ, אם, כי, אשר, והמקבילות באנגלית. באנגלית, אנפלים שייכים גם לקטגוריה C, דבר שבא לידי ביטוי במבנים עם שיכול נושא ופועל עזר.

CONJ (מאוחד, conjunction)